

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ KOŁA

z dnia 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Koła

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za **bezzasadną** skargę wniesioną przez J. G., Z. G. i P.G. na Burmistrza Miasta Koła.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Koła, zobowiązując do poinformowania Skarżących o sposobie rozpatrzenia skargi oraz przesłania odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie do
UCHWAŁY NR
RADY MIEJSKIEJ KOŁA

z dnia 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Koła

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (dalej kpa), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Rada, na podstawie obowiązującego prawa, w dniu 27 września 2023 r., uchwałą Nr LXX/705/2023 przekazała do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Koła pismo z dnia 26 września 2023 r. (wpływ do Rady Miejskiej Koła w dniu 27 września 2023 r.) celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i przedstawienia opinii organowi stanowiącemu.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniach w dniach 17 października, 25 października i 28 listopada 2023 r. przeanalizowała stan faktyczny i prawny pisma i ustaliła co następuje:

Skarżący J.G., Z.G. i P.G. w treści skargi podnoszą zarzut „*trwonienia i bezsensownego wydatkowania środków finansowych przez Burmistrza Miasta Koła, a uściślając sprawa wiąże się z przegranymi z naszą rodziną sprawami sądowymi (sygn. akt I C 398/22 oraz I Ca 433/22), które to sprawy były z góry skazane na przegraną przez Urząd*”.

Sygnatury spraw, które przywołują skarżący w swoim piśmie dotyczą wyłącznie **jednych** należności przysługujących Gminie Miejskiej Koło, które wynikają z wydanej decyzji administracyjnej Burmistrza Miasta Koła, GN.6826.1.2014 z dnia 05.12.2014 r., na mocy której doszło do przekształcenia prawa użytkowania wieczystego gruntu w prawo własności na rzecz J.G. i Z.G.

Sygnatur spraw sądowych jest kilka (I C 615/21, I C 398/22, I Ca 433/22, I 1 Cz 6/23), ponieważ w toku wytoczonego przez Gminę Miejską Koło powództwa dochodziło do podejmowania czynności procesowych skutkujących ich zarejestrowaniem pod nową sygnaturą (pozew - 1 sygnatura, rozszerzenie powództwa - 1 sygnatura, apelacja -1 sygnatura, zażalenie -1 sygnatura).

Decyzją Burmistrza Miasta Koła, GN.6826.1.2014 z dnia 5.12.2014 r., potwierdzono fakt przekształcenia prawa użytkowania nieruchomości na rzecz państwa J.G. i Z.G. Zostali poinformowani (co jest zapisane również w decyzji administracyjnej) o wysokości opłaty rocznej z tytułu przekształcenia, okresu przez jaki należy ją wносить (20 lat) oraz o terminach płatności. Państwo J.G. i Z.G. przedmiotową nieruchomość zbyli na rzecz innej osoby, a następnie państwo A.G. i P. G. od tej osoby nieruchomość nabyli i z kolei zbyli tę nieruchomość na rzecz kolejnej osoby.

Kwestią sporną, stał się brak zapłaty rocznej raty opłaty za rok 2021 i zagadnienie prawne budzące wątpliwości czy była dopuszczalność drogi sądowej (ustalenie czy powyższą opłatę należy egzekwować w drodze administracyjnej czy w drodze egzekucji komorniczej, po uzyskaniu wyroku sądowym), jak również ustalenie w tym przypadku, czy złożone przez poprzedniego Burmistrza Miasta Koła oświadczenie o wyrażeniu zgody na przejęcie długu było dopuszczalne i zgodne z prawem.

Gmina Miejska Koło, pozwem z dnia 30 lipca 2021 r., wniosła do Sądu Rejonowego w Kole o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko J.G. i Z.G, którzy obowiązani

są solidarnie zapłacić na rzecz Gminy Miejskiej Koło, kwotę 2.241,30 zł (wraz z odsetkami), jako niezapłaconej raty w 2021 roku, z tytułu opłaty przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kole zasądzono solidarnie od J.G. i Z.G. należną Gminie Miejskiej Koło ratę rocznej opłaty przekształceniowej wraz z odsetkami, tytułem zwrotu kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego. Od tego wyroku została złożona apelacja przez J.G. i Z.G. do Sądu Okręgowego w Koninie.

W toku postępowania apelacyjnego wskazano na niewłaściwość drogi sądowej cywilnej. Wniesiono o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Kole w całości i odrzucenie pozwu. Sąd Okręgowy w Koninie uwzględnił zarzut nieważności postępowania z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej. Stwierdził, że opłata za przekształcenie użytkowania wieczystego gruntu w prawo własności **bez wątpienia ma charakter cywilnoprawny, lecz nic nie stoi na przeszkodzie by domagać się jej uregulowania w drodze egzekucji administracyjnej**.

Zdaniem Sądu Okręgowego „*istotne znaczenie winna odgrywać wnikliwa analiza dopuszczalności procesowania przez Sąd o opłacie przekształcenia prawa wieczystego użytkowania w prawo własności*”. Pokreślił również, że „*Sąd obowiązany jest badać istnienie (nieistnienie) okoliczności wymienionych w art. 199 k.p.c. w zasadzie z urzędu, w każdym stanie sprawy (art. 202 k.p.c.) Sąd Rejonowy nie rozważył tej kwestii przed wydaniem wyroku, co w konsekwencji skutkowało wydaniem orzeczenia w warunkach nieważności*”.

W ocenie Sądu Okręgowego w Koninie, Sąd Rejonowy w Kole winien uznać, że na gruncie rozpoznawanej sprawy zachodzi niedopuszczalność drogi sądowej, co stanowi podstawę uchylenia orzeczenia z powodu nieważności postępowania.

Sąd Okręgowy w Koninie wyrokiem z dnia 18.11.2022 r., sygn. akt I Ca 433/22, uchylił zaskarżony wyrok i odrzucił pozew. Zasądził od Gminy Miejskiej kwotę 1.767,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za I i II instancję.

Biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności niniejszej sprawy mającej na celu doprowadzenie do wyegzekwowania wymagalnych należności publicznoprawnych należnych Gminie od podatników oraz fakt, iż w toku postępowania doszło do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego budzącego w nauce i orzecznictwie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie dopuszczalności drogi sądowej w przedmiotowej sprawie, podejmowanie przez Burmistrza Miasta Koła czynności procesowych w celu wyegzekwowania należnych opłat nie może być traktowane jako nieuzasadnione wydatkowanie środków finansowych.

Mając na uwadze powyższe Komisja opiniuje Radzie Miejskiej Koła uznanie skargi na Burmistrza Miasta Koła za **bezzasadną**.

Pouczenie:

W przypadku gdy skarga, w wyniku rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach spraw – bez zawiadamiania skarżącego (art. 239 § 1 kpa).